

- να διαπιστώσει ότι η απόφαση διαχωρισμού των λογαριασμών του Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department (της υπηρεσίας για το περιβάλλον και τις γεωργικές υποθέσεις της Σκωτίας) είναι παράνομη καθόσον δεν είναι σύμφωνη με τη μεθοδολογία δειγματοληψίας που προβλέπει η κατευθυντήρια γραμμή 8 την οποία εξέδωσε η Γενική Διεύθυνση VI της Επιτροπής (Γεωργία) τον Ιούλιο του 1998,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η απόφαση 2004/451/EK της Επιτροπής εκδόθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου (²) περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής. Με το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να διαχωρίσει, μεταξύ άλλων, τους λογαριασμούς των οργανισμών πληρωμών για τους οποίους κάνει λόγο το προσφεύγον και να εκδώσει μεταγενέστερα απόφαση για την εκκαθάριση των λογαριασμών αυτών.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, καθό μέτρο αφορά τους εν λόγω οργανισμούς, η απόφαση περί διαχωρισμού των λογαριασμών τους ελήφθη μόνον ή κυρίως βάσει του ότι η μεθοδολογία «δειγματοληψίας» που χρησιμοποίησε το Εθνικό Γραφείο Ελέγχου του Ηνωμένου Βασιλείου για την προπαρασκευή της εκθέσεως ελέγχου και των πιστοποιητικών για τους λογαριασμούς του 2003, ήταν διαφορετική από την ιδιαίτερη μεθοδολογία δειγματοληψίας η χρήση της οποίας προτάθηκε με την κατευθυντήρια γραμμή 8.

Προς στήριξη της προσφυγής του το προσφεύγον υποστηρίζει κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή δεν νομιμοποιείται να απαιτεί από τους εθνικούς οργανισμούς πιστοποιήσεως να συμμορφώνονται με την προβλεπόμενη σε κατευθυντήρια γραμμή μεθοδολογία, εφόσον δέχεται ότι πληρούνταν τα κριτήρια που προβλέπουν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 (³). Το προσφεύγον ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, ερμηνεύοντας τη δική της κατευθυντήρια γραμμή ως δεσμευτικό κανόνα δικαίου. Ακόμη και αν γινόταν δεκτό, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, ότι η κατευθυντήρια γραμμή μπορεί κατ' αρχήν να περιέχει δεσμευτικό κανόνα δικαίου, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η εν λόγω κατευθυντήρια γραμμή είναι αν μη τι άλλο διφορούμενη και η ερμηνεία της Επιτροπής είναι αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Το προσφεύγον υποστηρίζει επίσης ότι, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, η προσπάθεια της Επιτροπής να επιβάλει τη δική της ερμηνεία ως προς την κατευθυντήρια γραμμή 8 είναι αντίθετη προς την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επιπλέον, η προσπάθεια της Επιτροπής να ελέγξει τον τρόπο με τον οποίο η εθνική υπηρεσία ελέγχου του Ηνωμένου Βασιλείου ασκεί τους ελέγχους της είναι, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, αντίθετη προς την αρχή της επικουρικότητας που ορίζει το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ και η οποία εκφράζεται με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1663/95. Τέλος, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε άλλες εκτιμήσεις, η απόφαση αυτή πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

(¹) ΕΕ L 155 της 30.4.2003, σ. 129-133.

(²) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103-112.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, ΕΕ L 158 της 8.7.1995 σ. 6.

Προσφυγή του Kris Van Neyghem κατά της Επιτροπής Περιφερειών που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Kris Van Neyghem, κάτοικος Tienen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Dirk Janssens, άσκησε στις 15 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής Περιφερειών.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 87/2003,
- να ακυρώσει κάθε συναφή ή συνακόλουθη απόφαση,
- να κατατάξει τον προσφεύγοντα στον βαθμό B1 ή τουλάχιστον στον βαθμό B4, κλιμάκιο 4,
- να καταδικάσει την Επιτροπή Περιφερειών στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων είναι από την 1η Δεκεμβρίου 2002 υπάλληλος της Επιτροπής Περιφερειών. Προσβάλλει την απόφαση της 26ης Μαρτίου 2003 η οποία τον κατατάσσει οριστικώς στον βαθμό B5, κλιμάκιο 4.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως και παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 3, 31 και 32 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή των Caremar S.p.A. κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Caremar S.p.A. κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τους Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi και Guido Bellitti, άσκησαν στις 19 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος κρίνει ότι οι χορηγηθείσες στις Caremar, Toremar, Siremar και Saremar επιδοτήσεις για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της Συνθήκης,
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος χαρακτηρίζει ως νέες και όχι ως υφιστάμενες ενισχύσεις τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στις Caremar, Toremar, Siremar και Saremar για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-265/04, *Adriatica di Navigazione κ.λπ. κατά Επιτροπής* (1).

(1) Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην ΕΕ.

Προσφυγή του Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Το Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, με έδρα τη Χαέν (Ισπανία), εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο José Francisco Vázquez Medina, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Χαέν, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρο ipso jure το άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2004 του Συμβουλίου,
- να αναστείλει την έκδοση της αποφάσεως επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Το προσφεύγον προσβάλλει την ως άνω διάταξη κατά το μέρος που λαμβάνει υπόψη για τον καθορισμό της απευθείας ενισχύσεως προς τους παραγωγούς, αποκλειστικώς για το ελαιόλαδο, πέραν των άλλων τριών περιόδων εμπορίας που προβλέπονται για τους λοιπούς τομείς της γεωργίας (2000/2001, 2001/2002 και 2002/2003), και την περίοδο εμπορίας 1999/2000.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη, πέραν του ότι δεν είναι αιτιολογημένη, γεγονός που συνιστά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των πράξεων, εισάγει δυσμενή διάκριση εις βάρος ορισμένων περιοχών και μεγάλου αριθμού γεωργών, δεδομένου ότι κατά την περίοδο εμπορίας 1999/2000 η παραγωγή στην Ανδαλουσία, και ιδίως στη Χαέν, υπήρξε πολύ περιορισμένη. Έτσι, εκ μόνου του γεγονότος ότι η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει της εν λόγω περιόδου εμπορίας, οι ελαιοπαραγωγοί της Χαέν, καθώς και αυτοί της Κόρ-

δοβας και της Γρανάδας, υφίστανται σοβαρή ζημία και, κατά συνέπεια, άνιση μεταχείριση.

Τέλος, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι συντρέχει κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή των Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Οι Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa, κάτοικοι Χαέν (Ισπανία), εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο José Francisco Vázquez Medina, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Χαέν, άσκησαν στις 22 Ιουλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρο ipso jure το άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2004 του Συμβουλίου,
- να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-295/04.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον avvocato dello Stato Antonio Cingolo, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2004) 1812 τελικό, της 19ης Μαΐου 2004, με την οποία κρίθηκε ότι οι ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία (βάσει του νόμου 394 του 1981) με τη μορφή δανείου με ευνοϊκούς όρους στη WAM s.p.a. ύψους 104 313,20 ευρώ από τις 24 Απριλίου 1996 και ύψους 106 366,60 ευρώ από τις 9 Νοεμβρίου 2000 [κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002)] ήταν παράνομες και έπρεπε να επιστραφούν,